

ehk paggan, kes omma lodud mele kässo al, nisuggust süüd ja nuhtlust Jummalal seadusest ärataaganedes ennese peale mitte polle koggunud.

Mis se öiete tähhendab, kui inimenne armo seaduse wasto, mis ta ristmise sakramentis Jummalaga teinud, mitte üksi sõnakuulmata ei olle, mis parrago ristirahwa hulgas saggedaft sünnib, waid sedda armo pealegi otsego jalge alla tallab — sedda wõis jest Türklasest nähha, kes weikeft Jusfuwi ennesele olli pärrisorjaks ostnud. Sest sesamma mees polnud mitte öige Türklane, waid sündinud Italia=ma mees, kes riistiusto — ja sellega ühtlasi ka omma Jummalat ja Önnis=teggiaft olli ärrasalganud ja mahhajätanud, ja ennast Tripoli=linnas Kristuse wastase, Mubhamedi usso seltsi heitunud. Seal sammus olli ta ka Jusfuwi, kes alles nelja ehk wie aastane laps olli, ostnud — ja tedda ennese koju Kairo=linna wiinud. Temma, se ussosalgaja olli isse ühhe mawallitseja tenistuses, temmal olli suur sisse=tullemine ja paljo rahwast temma al; agga kes tedda tundis, se kartis tedda, kui sallaliko pettist ja wägga üllekohbut, armutumast meest.

Nisuggust üllekohbut piddi Jusfuw isseäranees kannatama, kes nüüd umbest 8 aastat wannaks sanud ja wägga nödder ja kiddew olli. Agga

jest ei holind temma walli isfand ühtegi, kui ta tedda kaugeft allewist linna, ehk linnast kaugele wärrawa tahha raskid asjo, mis jubba tuggewa mehhele rängad ollid, sisse= ja wäljakanda lasfi. Tulli siis waene poisike kord löetsutades ja puhudes omma isfanda ette, siis augutas ja söimas ta ja peksis tedda nõnda armetumast sölmpiitsaga läbbi, et inimene meie jures iggameest, kes ennese koera nõnda lööks, mõrtsuka wärihiseks peaks. Kõigehirmsam olli sedda nähha, ja poisikese halledat hoigamist ja temma isfanda jölledat sajamist ja ahwardamist kuulda, kui Jusfuw piisut olli ärraannustanud ja middagi neist paljo kimpudest, mis ta piddi kaudma, ärrakautanud, ehk kui middagi ta wässinud kätte wahhelt mahhalib=biisedes katti läks. Se armuta mees ellas ühhes sures aedas, kellest te ühhest linna allewist teise läks, ja kust paljo rahwast läbbi käis. Seal jäid issegi Türklased, kes muido külma süddame ja holimata melega, kõigist mis ulusal sünnib, möda lähewad, seisoma, murriseid nisugguse üllekohto pärrast waese orja wasto, ja riistiinnimestel, kel liigimese armastus olli, käis se, mis näggid süddamest läbbi, agga piddid sel ajal (aastal 1780) waid ollema.

Sesinnane ussuärrasalgaja wiiskas isseäranees